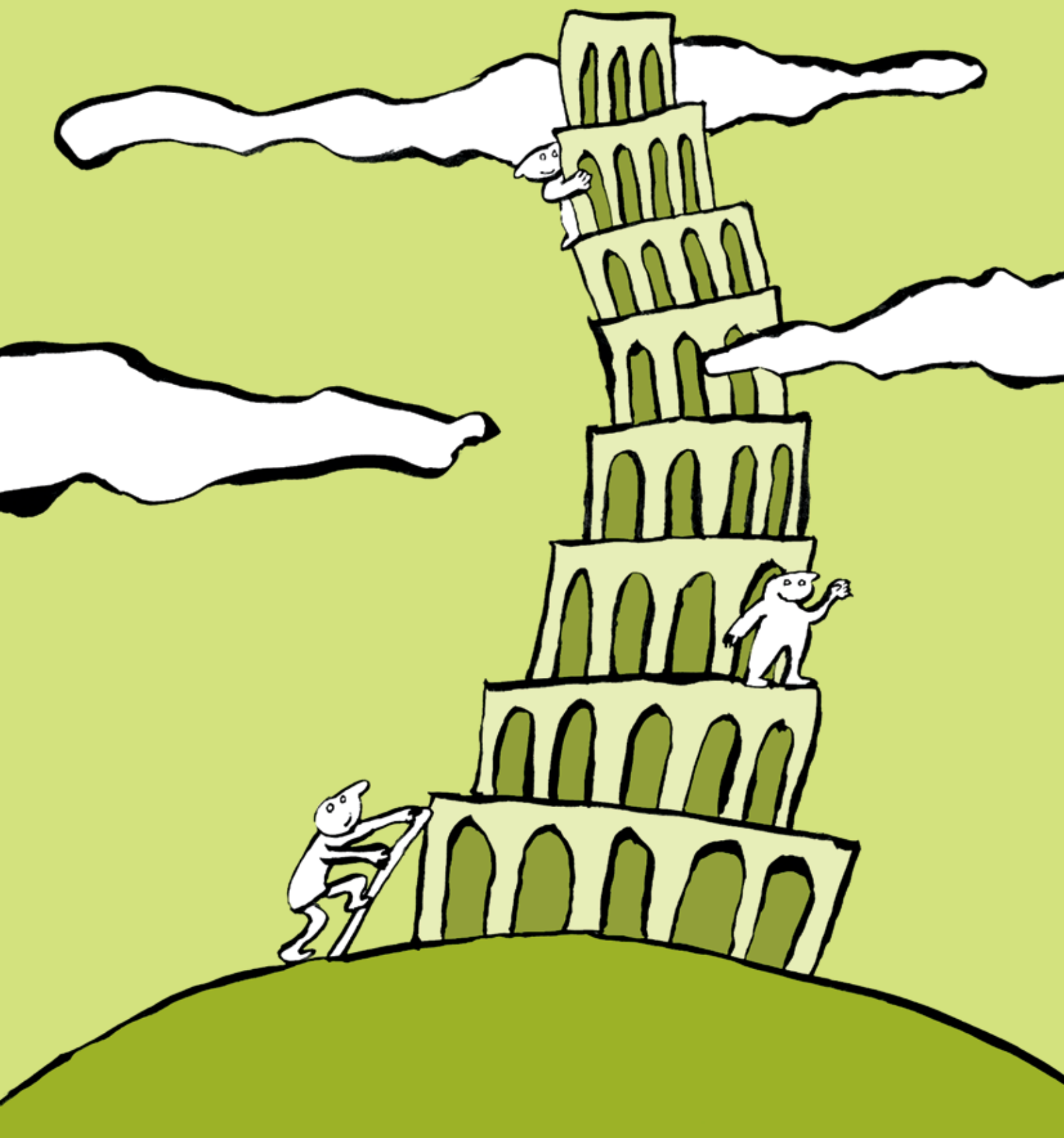

Terek itt és ott I.

Intim tér, közös tér

DIÁKMELLÉKLET

D1 BÁBEL TORNYA

(Mózes első könyve, 11. rész)

Noé fiainak leszármazottai megsokasodtak és megszaporoedtak az özönvíz után, és a sok családnak, nemzetségnek, mind az egész Földnek egy volt a nyelve.

Történt pedig, hogy kelet felől Sineár földjére érkeztek, és letelepedtek egy síkságon. És azt mondták egymásnak:

– Gyertek, vessünk téglát és égessük ki jól! – És így lett nekik téglakő gyanánt, és szurokragasztó gyanánt.

Majd azt mondták egymásnak:

– Építsünk magunknak várost és tornyot, melynek teteje érje el a mennyet, és szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész földnek színén!

Az Úr pedig szállt, hogy lássa a várost és a tornyot, amelyet az emberek fiai építettek.

És azt mondta az Úr:

– Ez a nép egy, s az egésznek egy a nyelve, és munkájának ez a kezdete; bizony semmi sem gátolja, hogy véghez ne vigyenek mindent, amit elgondolnak magukban.

Akkor hát szálljunk alá, és zavarjuk össze nyelvüket, hogy meg ne értsék egymás beszédét!

És elszélesztette őket onnan az Úr az egész Föld színén; és nem építették tovább a várost.

Ezért nevezték azt a helyet Bábelnek, vagyis zűrzavarnak, mert ott zavarta össze az Úr az egész Földnek nyelvét, és onnan szélesztette el a népeket az egész Föld színére.

(Mary Batchelor: *365 történet a Bibliából gyerekeknek*. Láng Kiadó. Budapest, 1989)